

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Klaus Berntsen): Ved den foreliggende Sags første Behandling i dette Ting var der i alt væsentligt Enighed om dette Lovforslags Bestemmelser. Kun tillod jeg mig paa mit Partis Vegne at reservere os vor Stilling overfor Bestemmelserne i Lovforslagets § 4, fordi man fandt disse Bestemmelser overflødige, i hvert Fald uforment strenge. Udvalget, der nu har behandlet dette Lovforslag, er enigt om, hvorledes Lovforslagets forskellige Bestemmelser skal affattes. Udvalget billiger, at Ministeren faar Bemyndigelse til at lade Rekrutterne for næste Aar uddannes saa hurtigt, som det er muligt, for at de efter Uddannelsen kan træde i Stedet for de ældre Aargange, der nu i længere Tid har ligget inde ved Sikringsstyrken. Udvalget billiger ligeledes, at der træffes midlertidige Bestemmelser om Befalingsmændenes Uddannelse saavel ved Officersskolen som ved Underofficersskolen, og at lade den Tjeneste, der udføres ved Sikringsstyrken af Befalingsmænd, der har paabegyndt Undervisningen i Officersskolens næstældste Klasse, helt eller delvis træde i Stedet for den i Hærlovens § 151 krævede Tjeneste efter Afslutning af Klasens Afgangsprøve, ligesom man kan anbefale Lovforslagets Bestemmelser om, at der, saa længe Sikringsstyrken er indkaldt, kan udnævnes overtallige, midlertidige Kaptajner, Løjtnanter og Underofficerer af Reserven i den Udstrækning, det skønnes at være nødvendigt under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever. Men Bestemmelsen i Lovforslagets § 4 anser Udvalget for at være overflødig, og Udvalget foreslaar derfor, at denne Paragraf udgaar af Lovforslaget.

Udenfor Omtalen af Lovforslagets Bestemmelser har der i Udvalget været Spørgsmaal oppe, som man har ønsket at forhandle med den højtærede Minister, og ved det Samraad, der har været holdt mellem Ministeren og Udvalget, har man drøftet saadanne og da ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt det maa anses for nødvendigt at bibeholde en saa talrig Sikringsstyrke som den, der er indkaldt. Jeg har set, at der offentlig er fremkommet enkelte Udtalelser om, at der tidligere ved kongelig Resolution var truffet Bestemmelse om Forholdene ved Sikringsstyrkens Indkaldelse. Jeg maa gøre opmærksom paa, at dette er en Misforstaaelse. Der foreligger ikke nogen kongelig Resolution angaaende

denne Sag, men der foreligger fra den Tid, jeg havde den Ære at staa i Spidsen for Krigsministeriet, en fortrolig ministeriel Skrivelse af 22. April 1911, hvori der er fastsat Regler med Hensyn til Sikringsstyrkens Indkaldelse og Formering og tillige Regler for dens Størrelse, men den Størrelse, den nuværende Sikringsstyrke har, er betydelig over den, som den forrige Regering mente var nødvendig. Men jeg maa erkende, at Forholdene ved den Krig, der er udbrudt, er saadanne, som man ikke tidligere fra nogen Side havde tænkt sig mulige. Udvalget maa derfor indtage det Standpunkt, at Afgørelsen af Sikringsstyrkens Størrelse og af, hvor længe den skal være indkaldt, er et Spørgsmaal, som kun Regeringen for Alvor kan skønne over, og at naar denne Regering har truffet de Bestemmelser, den har truffet, og har indkaldt og hidtil bibeholdt en saa talrig Sikringsstyrke som den, vi nu har, maa man gaa ud fra, at det er, fordi denne Regering skønner, at det har været nødvendigt at indkalde og bibeholde Sikringsstyrken i den Udstrækning, som sket er. Udvalget udtaler i sin Betænkning, at Ansvarer i denne Sag udelukkende maa hvile paa Regeringen, og at det er ikke heldigt og ikke ønskeligt, at Rigsdagens Medlemmer blander sig i dette Forhold. For mit personlige Vedkommende vil jeg udtale, at jeg ikke vil have Medansvaret for Ordningen af dette Forhold, naar jeg ikke har Sæde i Regeringen.

Der har ogsaa været forhandlet med den højtærede Minister om mere frie Regler for Orlov ved enkelte Afdelinger, særlig ved Kystartilleriet og Marinen, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse, idet der er fremkommet flere Klager over, at Mandskabet i Kystartilleriet og Marinen kun i alt for ringe Grad kunde faa Orlov.

Saa er der det Spørgsmaal, som blev diskuteret ved første Behandling, hvorledes den Ombytning, der nu skal foretages, og de Hjemsendelser, der skal foregaa, heldigst kan ordnes. Jeg gør opmærksom paa, at selve det af Ministeren fremsatte Lovforslag ikke indeholder nogen Bestemmelse om, hvilke Regler der skal træffes med Hensyn til Hjemsendelse, med Hensyn til nye Indkaldelser og med Hensyn til Ombytning indenfor Sikringsstyrken, men at Udvalget har overvejet med den højtærede Minister, hvilken Fremgangsmaade man maatte anse for den heldigste. Den højtærede Minister indtog allerede ved første Behandling det